

Liběšický

Poutníček

roč.21, č.46

13.11. 2022

13.11. Ne Slavnost svatého Martina v Liběšicích

v 11.00 Svatomartinská poutní mše svatá v kostele

s J.M. Michaelem Josefem Pojezdým, O.Praem.

emeritním opatem strahovským

následuje

Svatomartinský průvod kolem návsi
Svatomartinské hody v areálu fary

v 15.00 svátostné požehnání v kostele

14.11. Po památka sv. Siarda, opata, premonstráta

15.11. Út památka sv. Alberta Velikého, biskupa a učitele církve
Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci,
v 17.00 v Liběšicích

16.11. St památka sv. Gertrudy, panny

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích

17.11. Čt památka sv. Alžběty Uherské, řeholnice (státní svátek)
Mše sv. v 9.00 v Liběšicích

18.11. Pá památka Posvěcení římských bazilik svatých apoštolů Petra a Pavla

dorační den a noc naší farnosti

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích,
od 16.00 Poutníčkův klub pro děti na faře v Liběšicích

19.11. So sobotní památka Panny Marie

57. Diecézní setkání mládeže v Litoměřicích

začátek v 9.30 v litoměřickém kině Máj, v poledne mše sv. v děkanském kostele,
odpoledne tématické skupinky, závěr 17.30

v 11.00 v Liběšicích – mše sv. – poslední rozloučení se Sofinkou Růžkovou
ve 13.00 v Želči – mše sv. – poslední rozloučení s Růžnou Pichertovou

20.11. Ne Slavnost Ježíše Krista Krále

Mše sv. v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivčicích

- Srdečně zveme všechny mladé na **podzimní diecézní setkání mládeže**, které se koná tuto sobotu v Litoměřicích a to již po 57! Více na www.dcml.cz.

www.libesice.com (dary pro farnost: 20 00 76 35 33 / 2010, variabilní symbol 999)

Poutníčkova

příloha
roč.21, č.46

Amoris Laetitia
Family

Year 2021 - 2022

- ❖ Požehnání pro všechny farniky, přátele naší farnosti
a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Žít víru s vytrvalostí znamená budovat dobro (Papež František, 13.11.2022)

Dnešní evangelium nás zavádí do Jeruzaléma, na nejposvátnější místo: do chrámu. Tam, kolem Ježíše, někteří lidé mluví o nádheře té velkolepé stavby, "zdobené krásnými kameny" (Lk 21,5). On však říká: "Z toho, co vidíte, nezůstane kámen na kameni, který by nebyl zničen" (v. 6). Pak dávku ještě zvýší a vysvětlí, jak se v dějinách téměř všechno hroutí: budou, jak říká, revoluce a války, zemětřesení a hladomory, pohromy a pronásledování (srov. v. 9-17). Jako by chtěl říci: "Neměli bychom příliš důvěřovat pozemským skutečnostem, ty pomínou. Jsou to moudrá slova, ale mohou v nás vyvolat jistou hořkost: když už se tolik věcí nedaří, proč Pán pronáší i takové negativní řeči? Ve skutečnosti jeho záměr není negativní, jde o něco jiného, chce nám dát cenné poučení, tedy cestu z této nejistoty. A jaká je cesta ven? Jak se můžeme dostat z této reality, která plyne a plyne až nakonec nebude?"

Skrývá se ve slově, které nás možná překvapí. Kristus to odhaluje v poslední větě evangelia, když říká: "Svou vytrvalostí si zachráníš život" (v. 19). Vytrvalost. Co to je? Toto slovo označuje, že je třeba na věcech "trvat"; ale v jakém smyslu? Se sebou samým, když sám sebe nepovažuješ za dost dobrého? Ne. Nebo s ostatními tak, že se stáváte rigidními a nepružnými? Ani to ne. Ježíš nás žádá, abychom byli "přísní", neústupní, vytrvalí v tom, na čem mu záleží, co je důležité. Protože to, na čem skutečně záleží, se mnohdy neshoduje s tím, co přitahuje náš zájem: často, podobně jako ti lidé v chrámu, dáváme přednost dílům našich rukou, našim úspěchům, našim náboženským a občanským tradicím, našim posvátným a společenským symbolům. To je v pořádku, ale dáváme jim příliš velkou prioritu. Tyto věci jsou důležité, ale pomínou. Místo toho Ježíš říká, abychom se soustředili na to, co zůstává, abychom se vyhnuli tomu, že zasvětime svůj život budování něčeho, co bude později zničeno, jako onen chrám, a zapomněli budovat to, co se nezboří, stavět na jeho slově, na lásce, na dobrotě. Být vytrvalý, vážný a rozhodný v budování toho, co nepomíjí.

Taková je tedy vytrvalost: je to každodenní budování dobra. Vytrvat znamená vytrvat v dobrém, zvláště když nás okolní realita nabádá k něčemu jinému. Vezměme si několik příkladů: Víme, že modlitba je důležitá, ale i já, jako všichni ostatní, mám vždycky hodně práce, a tak ji odkládám: "Ne, teď nemám čas, nemůžu, udělám to později." Nebo vidím tolik vychytralých lidí, kteří využívají situace, kteří "driblují" s pravidly, a i já je přestávám dodržovat, a nesetrvávám ve spravedlnosti a zákonitosti: "Ale když to dělají tihle vychytralí lidé, tak já také." Dávejte si na to pozor! Znovu: dělám službu v církvi, pro společnost, pro chudé, ale vidím, že tolik lidí ve svém volném čase myslí jen na zábavu, a pak mám chuť to vzdát a dělat to, co oni. Protože nevidím výsledky nebo mě to nudí nebo mě to nedělá šťastným.

Vytrvat naopak znamená zůstat v dobrém. Položme si otázku: Jaká je moje vytrvalost? Jsem stálý, nebo žiji víru, spravedlnost a lásku podle momentální nálady: když se mi chce, modlím se, když mi to vyhovuje, jsem spravedlivý, vstřícný a nápomocný, zatímco když jsem nespokojený, když mi nikdo nepoděkuje, přestanu? Zkrátka, závisí moje modlitba a služba na okolnostech, nebo na srdci pevně v Bohu? Pokud vytrváme – připomíná nám Ježíš – nemusíme se bát ani smutných a ošklivých událostí života, dokonce ani zla, které vidíme kolem sebe, protože zůstáváme zakotveni v dobru. Dostojevský napsal: "Nebojte se lidských hříchů, milujte člověka i s jeho hříchem, protože tento odraz Boží lásky je vrcholem lásky na zemi" (Bratři Karamazovi, II,6,3g). Vytrvalost je odrazem Boží lásky ve světě, protože Boží láska je věrná, vytrvalá, nikdy se nemění.

Kěž Panna Maria, služebnice Páně vytrvalá v modlitbě (srov. Sk 1,12), posiluje naši vytrvalost.